

Even voorstellen:
Medjine Olivier

Medjine Olivier is een vrolijk meisje van 13 jaar en is wel in voor een grapje. Ze houdt van muziek, zingt in het kinderkoor in de kerk en ze houdt van rijst met bonensaus en kip. Dat is Medjine... toch is dat niet haar hele verhaal.

Medjine is namelijk geboren met een medisch probleem, haar benen staan in een o-vorm en haar gewrichten zijn over flexibel. Toen Medjine 1 jaar oud was, is ze samen met haar tweelingzusje Medjina naar het kinderdorp gebracht. Haar moeder kon niet voor de meisjes zorgen. Na twee jaar is haar zusje weer opgehaald door hun moeder. Medjine heeft ze achtergelaten, ze zei: "Dat gehandicapte kind hoef ik niet". Deze woorden waren een grote klap voor Medjine, ze heeft haar moeder en zusje sindsdien niet meer gezien. Ze mist haar zusje heel erg.

Zonder operatie aan haar benen, zou ze over twee jaar volledig invalide zijn geworden. Met dank aan een Amerikaanse

organisatie, die elk jaar geld beschikbaar stelt voor enkele operaties, kon Medjine in december 2015 aan één been geopereerd worden. Medjine was enorm verrast toen ze het hoorde. "Ik moest huilen van blijdschap!", zegt ze met een stralend gezicht. De operatie is goed gelukt en haar been staat nu recht. De tweede operatie kan pas uitgevoerd worden als hier geld voor is. Als dat niet gebeurt, blijft ze altijd moeilijk lopen en zal ze ook nooit kunnen rennen. "Als ik eenmaal geopereerd ben, zou ik heel graag willen basketballen," vertelt Medjine.

Medjine zit in de 6e klas van de basisschool waar ze goede resultaten behaalt. Vóór de operatie aan haar been moest ze in een rolstoel naar school. Nu kan ze gewoon lopen, hoewel met enige moeite. Haar medische probleem en de afwijzing van haar moeder weerhouden Medjine er echter niet van om te dromen. Zo wil ze graag medicijnen gaan studeren en kinderarts worden. Het liefst in Spanje, want ze is gek op alles wat Spaans is.

Gezondheidsproblemen

Voor deze nieuwsbrief hadden we lang vooruit bedacht dat het over de medische voorzieningen in Haïti zou gaan. Niet te weten dat ons team er in volle hevigheid mee te maken zou krijgen. Johan moest in de eerste week van januari in de Dominicaanse Republiek een pittige hartoperatie ondergaan. Na een aantal moeilijke weken herstelt hij nu en hoopt binnenkort naar huis te gaan.

Charlotte van Egmond, die samen met haar man Rik een jaar in het kinderdorp meewerkt, heeft te kampen met hernia. Ervaringsdeskundigen weten hoe pijnlijk dat is en met hoeveel beperkingen je dan te maken hebt. De medische zorg in Haïti is nooit om over te juichen, maar momenteel is de situatie onhoudbaar. Vorig jaar hebben artsen van de staatsziekenhuizen vijf maanden gestaakt. En nu staken de verpleegsters en het overige niet-medische personeel. Zij weigeren nog langer voor een hongerloon te werken. De overheid zegt niet aan hun eisen tegemoet te kunnen komen. Ziekenhuizen vervuilen, patiënten worden aan hun lot overgelaten. En dat terwijl er als gevolg van de orkaan Matthew cholera is uitgebroken. U begrijpt dat slachtoffers niet kunnen uitblijven. Johan en Charlotte kunnen dankzij een Nederlandse zorgverzekering gelukkig naar een particuliere kliniek. Al moet u zich daarbij iets anders voorstellen dan in Nederland. De bevolking heeft daar geen geld voor. Doktersposten van Artsen zonder Grenzen en andere ziekenhuizen van liefdadigheidsinstellingen kunnen de toeloop van patiënten niet meer aan.

Helpt u mee om medische hulp voor de kinderen op het kinderdorp mogelijk te maken? Meer dan ooit kunnen we niet zonder uw bijdrage. Maak uw gift over op bankrekeningnummer NL761INGB0005361685, met vermelding van 'medische kosten'.

Pil voor pil

De afgelopen tijd zijn we als stichting vaker dan ons lief is in aanraking geweest met medische zorg. Uiteraard vanwege de hartklachten van Johan Smoorenburg, die opnieuw opspeelden. Maar ook Charlotte van Egmond, die sinds november met haar man in het dorp deel uitmaakt van het team op Haiti, ondervond aan den lijve de gebrekkige medische zorg in het land. Door een hernia moest zij wekenlang rust houden, en dat in een tijd waarin het werk zich alleen maar opstapelde. Stel je voor hoe het voelt om bed te moeten blijven liggen, terwijl Johan afwezig is en er behalve het werk in het dorp ook nog noodhulp moet worden geboden.

Medische zorg is een van de aspecten van het Haïtiaanse leven waarbij je enorm geconfronteerd wordt met de verschillen tussen arm en rijk. Wij mogen ons gelukkig prijzen met een fantastisch medisch team op het kinderdorp, maar ook op het dorp hebben we af en toe te maken met situaties die ons medisch gezien boven het hoofd groeien.

Het is frustrerend om te merken dat medicijnen die in Nederland vrij gemakkelijk te verkrijgen zijn, op Haiti nauwelijks te koop zijn. Of ze zijn er wel, maar worden verkeerd gebruikt, zoals u kunt lezen in het interview met Jozanneke Oudenaarden. Buiten het dorp overlijden kinderen soms omdat de medische zorg niet voldoende is of niet op tijd komt. Of omdat de ouders geen geld hebben om de medische zorg te betalen.

Op het dorp hebben we ook te maken met de financiële kant van de medische zorg op Haiti. En dan sta je soms voor het dilemma: geven we veel geld uit aan een medische ingreep die één leven kan redden, of gebruiken we dat geld om vele anderen te voeden en op die manier misschien ook hun leven te redden? In een tijd van grote nood speelt deze vraag meer dan ooit. En een eenvoudig antwoord is er niet.

Ik ben daarom nog dankbaarder dat ik in Nederland gewoon antibiotica kan krijgen

als ik ziek ben, of geopereerd kan worden door de best opgeleide specialisten die er zijn. Tel uw zegeningen, zegt het lied. Dat doe ik dan ook maar. Pil voor pil.

Update noodhulp

Het is inmiddels alweer meer dan vier maanden geleden dat orkaan Matthew over Haïti trok. We zijn toen vanuit het kinderdorp direct gestart met de noodhulp en dit zal voorlopig ook nog hard nodig zijn. In een land als Haïti is (nood)hulp altijd lastig van de grond te krijgen en de getroffen gebieden zijn moeilijk te bereiken. In eerste instantie hebben we ons geconcentreerd op de voedseluitdeling. In januari hebben we een inventarisatie gemaakt wat de mensen het hardste nodig hebben. Geiten en planten bijvoorbeeld en ook gaan we een aantal vissers helpen aan materialen zodat ze weer aan de slag kunnen.

Voor de voedseluitdeling hadden we van tevoren lijsten opgesteld met de namen van mensen die eten nodig hadden. Tijdens het uitdelen kwamen er toch meer mensen die ook eten wilden maar niet op de lijst stonden. Daardoor ontstond er onrust en was de aanwezigheid van de politie helaas noodzakelijk. Dit is heel confronterend, we beseffen dat we niet iedereen kunnen helpen. We doen wat we kunnen.

Geen goed begin...

2017 is niet goed begonnen. Ondanks alle goede wensen... In de eerste week van januari moest ik een hartoperatie ondergaan. Hoe kundig een arts ook is, dat is nooit zonder risico. Ik heb een aantal moeilijke weken gehad, omdat de wond niet wilde dichtten. Maar nu knap ik gelukkig weer op en krijg therapie om conditie op te bouwen. Als ik weer thuis ben zal ik voorlopig rustig aan moeten doen. Ik denk erover na hoe ik dat ga doen. Coaching van het team voor de dagelijkse leiding van het kinderdorp lijkt mij het belangrijkste.

Charlotte ligt veel plat vanwege een zeer pijnlijke hernia. Ze is een doorzetter, en maakt er het beste van. Maar natuurlijk is het heel teleurstellend dat ze niet kan doen wat ze allemaal van plan was. Haar man Rik doet wat hij kan om haar te helpen.

Daarnaast is er een echt drama gebeurd tijdens mijn verblijf in het ziekenhuis. Onze chauffeur Emmanuel kreeg een klapband. Hij verloor de macht over het stuur en reed daarbij een jonge vrouw van 22 jaar dood. Verschrikkelijk. Het ongeluk is ook een financiële aderlating. We hebben de familie 10.000 Amerikaanse dollars smartengeld moeten betalen. En de auto is total loss. Een nieuwe auto kost ons 50.000 Amerikaanse dollars.

Ondanks alle narigheid ben ik dankbaar dat Wilcie, Pasteur en Kesto daadkrachtig optreden bij alles wat er op hen afkomt. En het is fijn dat Wilcie veel heen en weer rijdt om mij te bezoeken.

In een volgende nieuwsbrief hoop ik leuker nieuws te kunnen vertellen.

Wilt u voor ons blijven bidden?

Hartelijke groeten en Gods zegen
Johan en Wilcie Smoorenburg

Uw gebed voor Hart voor Haïti!

- Bid voor Johan die begin januari weer een zware hartoperatie in de Dominicaanse republiek heeft ondergaan.
- Bid voor Charlotte die erg last heeft van haar rug en daardoor niet veel kan ondernemen.
- Bid voor Wilcie, dat zij de kracht krijgt, nu zij veel dingen alleen moet regelen.
- Bid voor de financiële situatie van de stichting, die toch nog steeds in zwaar weer is.
- Bid voor het team op Haïti, voor hen die voor de kinderen zorgen en voor hen die alle administratie doen.
- Bid voor Rik en Charlotte dat zij snel de taal mogen leren en dat zij zich ook thuis mogen voelen op Haïti.
- Dank voor alle giften die zijn binnengekomen naar aanleiding van de orkaan Matthew.

www.hartvoorhaiti.nl
www.facebook.com/hartvoorhaiti

Verpleegkundige in het kinderdorp

Drie jaar lang werkte ze als verpleegkundige in het kinderdorp: Jojanneke Oudenaarden. En hoewel ze de afgelopen jaren vooral actief was in Afghanistan voor Medair, heeft Haiti nog een heel speciaal plekje in haar hart. 'Het kinderdorp is ook in medisch opzicht een zegen voor de hele omgeving.'

'Als verpleegkundige in het kinderdorp geef je de meest basale medische zorg. Er was in de tijd dat ik er was een dag per week een arts, de rest deden we met het eigen medische team. Ik ging bijvoorbeeld iedere dag langs de apotheek om medicijnen op te halen, zodat we niet enorme

hoeveelheden op het dorp hadden liggen. Met de hulp van de tantes verspreidde ik die dan onder de kinderen en bejaarden die ze nodig hadden. Veel voorkomende ziektes waren verkoudheid, ringworm, huidontstekingen door opengekrabde muggenbeten, maar ook epilepsie kwam voor. Er is altijd een tekort aan medicijnen op het dorp. Vooral antibiotica en pijnstillers zijn hard nodig, maar ook eenvoudige dingen als sudocreme.'

'Op Haiti ben je aan anderen overgeleverd als je ziek wordt. Ik weet dat een van de koks op het dorp haar baarmoeder moest laten verwijderen. Dan moet je zelf voor bloeddonoren zorgen, die je ter plekke

moet aanleveren in het ziekenhuis. Dus ging ik haar brengen met de dominee en de chauffeur, en we moesten alle drie bloed afstaan, anders werd ze niet geholpen.'

'Toen in 2010 de aardbeving was, maakten we een grotere kliniek. We behandelden per dag zo'n 60 tot 70 patiënten, als ik 's morgens om 5.00 uur wakker werd hoorde ik al dat ze buiten stonden te wachten. Veel ziekenhuizen in de regio waren vernield, en er was geen alternatief meer. Op een avond, we waren al gesloten, zagen we iemand komen met een baby van een maand of zeven. Er was geen spoedhulp en ondanks al onze pogingen, kregen we het kindje niet naar een ziekenhuis. We konden niets doen. De volgende morgen was de baby overleden. Dat is ook de realiteit van het leven daar. Je redt levens, maar je verliest ook levens.'

'Toen er in die tijd cholera uitbrak, hadden we helemaal een groot probleem. Op Haiti kom je dan in een cholera-kamp terecht, waar je in quarantaine gaat. Je moet er alleen wel zelf voor zorgen dat er iemand komt om voor je te zorgen, zowel voor je eten als voor je medicatie. Dus moesten we als medische team iedere dag naar het kamp, om onze besmette kinderen te helpen. Maar ondertussen moesten we er ook voor zorgen dat we de kinderen op het dorp niet zouden besmetten. Ik heb er toen voor gezorgd dat alle kinderen altijd slippers gingen dragen. Als ze het eens vergaten en ze zagen mij, dan renden ze meteen terug omdat ze wisten hoe belangrijk ik het vond.'

'Wat Haiti echt nodig heeft, is kennis over ziekten en besmetting. Mensen nemen vaak een pil als ze ziek zijn, die ze kopen bij een straathandelaar. Ook als ze bijvoorbeeld een SOA hebben. Dan lijkt het iets beter te gaan, maar het probleem blijft gewoon bestaan. Voorlichting is dus heel belangrijk.'

Kees Goedhart

Zending is niet een liefhebberij van een paar avonturiers, maar een 'must' voor elke christen die ook maar enigszins bewogen is over zijn/haar medemens. Daarom: blijf dit werk steunen!

Comité van aanbeveling

Kees Goedhart
(Zending en Gemeente);
Elly Zuiderveld-Nieman
(duo Elly en Rikkert);
Bert van Leeuwen
(EO-presentator);
Peter Vlug sr. en Else Vlug
(Stichting Opwekking);
Peter Rothuizen
(erevoorzitter Hart voor Haïti);
Prof. dr. Cees Dekker,
(hoogleraar TU Delft).

Bestuur

Robin Vlug, voorzitter
André Siezenga, secretaris
Reinoud Talsma, penningmeester
Ronald Maat
Henk Bosman

Colofon

Redactie

Robin Vlug
Leontine van Dijk
Mariëlle van Holland
Mieke Kerkhof-Scheenaard (eind-redactie)
Christina de Kok

Opmaak en druk

Stout Grafische Dienstverlening
Gedrukt op FSC gecertificeerd papier

Donateurscontact

Anita van der Ree
Postbus 23, 2230 AA Rijnsburg
06-543 269 57
info@hartvoorhaiti.nl
www.hartvoorhaiti.nl
K.v.K.nr.: 41152664

Fondation Coeur pour Haïti

Johan Smoorenburg
B.P. 15999
Petion - Ville
Haïti

IBAN: NL76 INGB 000 5361685
(BIC: INGB NL2A)

IBAN: NL24 DEUT 0501162194
(BIC: DEUT NL2N)

Giften t.n.v. Stichting Hart voor Haïti,
Pijnacker

